

гѣмъ крака, и кое е стягнато и отъ двѣ страны съ желѣзны гривны, нарича ся, вѣнецъ главины“. *Пк. 45. 4) См. подг. сл. шума венецъ. 5) Вѣнцы с. м.* десны: Жобы-тѣ ся дѣлятъ на двѣ различни части, една-та отъ вѣнъ вѣнци-тѣ, наречена вѣхръ (куръонъ), друга-та вѣхръ—корень. *Л. Д. 1870 р. 84.* Ако дрискавица-та е отъ вадение забы, а това ся познава защо дѣте-то много ся лгави, и вѣнци-ти му ся набобѣли, то не трѣбува нищо да ся прави. *ib. 1871 р. 129.* Болкъ докарвать потрѣбъ да ся разрѣжътъ вѣнци-ти. *ib. 1872 р. 144.* Трѣбува да си изчистимъ жобы-ты и вѣнцы-ты съ жобнъ четкъ. *ib. 1873 р. 78.*

Вѣно с. с. приданое: Годеница-та ся поразговарва съ майкъ ся за дарове-тѣ и вѣно-то. *Ч. 69. Ср. подг. сл. прѣтъмъ.*

Венцоносецъ-сватъ с. м. шаферъ: „Вѣнчална кытка“ ся полага на блюдо и относи ся момку на връщанье тържественно отъ вѣнцонихцы сваты“. *Пк. 108.*

Венчане с. с. обрядъ вѣнчанія: Ко ке одить въ църковъ на венчаніе, Тога юнака да си го земиме (до три нарѣчници). *М. 17.* Али днесъ е нейнъ вѣнчалный день (*Heut, an ihrem Hochzeitstage*). *Э. Г. 24.*

Венчанина с. ж. вѣно, вручаемое женихомъ предъ обрядомъ вѣнчанія отцу невѣсты, цѣна невѣсты: Говореше Марко Кралевике: „А егиди киръ бѣла Маріо! А Маріо, моя мила мнуко!“ Аль то'а те тебе брыга нашло? Посакай му скъпа венчанина,—три бѣли градо'и; Посакай му три руди планинѣ, Три планинѣ, Три планинѣ со 'се руди овци, Съ руди овци, со млади овчари. *М. 123. (Венчанина ся казва)* що сѣ плащатъ за венчаніе одъ старна-та одъ зет-отъ на невестински-отъ татко. По села-та още сѣществуетъ обычай, по кои момци-те плащаетъ на татко-то одъ невеста-та предъ да сѣ венчають. *ib.*

Венчѣмъ вѣнчаю Венчѣмъ са вѣнчаюсъ, женюсъ: Че ѿ (Стоянъ Самодиож-тъ) у тѣх-си заведе И за немъ се ожени, Свети Иванъ ги вѣнчавал. *Д. 3, 54—55. 57.* Бива ли жива мома да дигнем (азъ, сѣмъце-то), За нея да се вѣнчѣмъ. *ib. 13, 35—36.* Че зе Борянка Трояна, Зела га и венчали са. *ib. 43, 9—10.* Ти викай млади попове, Съ Димана да ви венчають. *М. 117.* Н' една страна тога венчаніе си венчать, На друга-та страна каршеніе си каршатъ. *ib. 169.* Сѣ венча'ать Милошъ со не'ѣста. *ib. 528.* Дано Мару да зафтасашъ—Долъе я не соа вѣнчели. *Ч. 323.* Можимъ ли да ѿ зѣмимъ, Тукъ живъ да ѿ дигнимъ, За немъ да ся вѣнчѣмъ. *Пк. 127.* Монѣ пріятелі искать, што да азѣсти на князѣтъ за моята женидоа преди да се вѣнчае. *Э. Г.*